

UZASADNIENIE

Apelacja jest bezzasadna.

Zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz zarzuty błędnej oceny dowodów i pominięcia części z nich, nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w oparciu o rzetelnie i wszechstronnie oceniony materiał dowodowy. Każdy istotny dowód został poddany analizie i oceniony w kontekście innych, powiązanych z nim dowodów. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy jest obiektywna, prawidłowa, zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, oparta o całokształt ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego i jako taka korzystna z ochrony jaką daje art. 8 kpw w zw. z art. 7 kpk. Sąd Okręgowy nie będzie w tym miejscu tej oceny i tych ustaleń powielał, albowiem wobec doręczenia stronom odpisu uzasadnienia zaskarżonego wyroku analiza ta jest (a przynajmniej powinna być) im znana - dość powiedzieć, że Sąd odwoławczy aprobuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów oraz oparte na niej ustalenia faktyczne.

W szczególność zeznania pokrzywdzonej zostały potwierdzone przez innych, obiektywnych świadków – sąsiadów obwinionej i pokrzywdzonej. Nie mieli oni żadnego interesu, aby pomawiać obwinioną. Ponadto potwierdza to wywiad przeprowadzony przez pracowników TBS – u (k. 69 – 70) oraz wywiad środowiskowy przeprowadzony przez zawodowego kuratora sądowego (k. 97-103). Zatem obiektywne dowody potwierdzają wersję pokrzywdzonej i przekonują, że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe.

Tym samym chybiony jest zarzut obrazy prawa materialnego. Wobec prawidłowych ustaleń faktycznych oczywiste jest, że obwiniona wyczerpała znamiona zarzucanego jej wykroczenia.

Chybiony jest również zarzut rażącej niewspółmierności kary, albowiem wobec skali nagannych zachowań obwinionej, nasilenia jej złej woli i długiego okresu złośliwego niepokojenia ciężko chorej sąsiadki (która w żaden sposób nie sprowokowała obwinionej) kara ta jawi się jako sprawiedliwa.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy i pełnomocnika zwrot nieopłaconych kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu i dla pełnomocnika z urzędu, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej obwinionej i oskarżycielce posiłkowej w postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o treść § 11 ust 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) tj. 30 listopada 2018 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18), uwzględniając orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego w tym przedmiocie.

Z uwagi na złą sytuację majątkową obwinionej zwolniono ją od kosztów procesu za drugą instancję.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd drugiej instancji orzekł jak w sentencji wyroku.